

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 3. De forma seruanda in prouisione beneficiorum simplicium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

Episcopo conuocentur, qui in Synodo diocesana sint delecti, & qualitatibus à Trid. Conci. requisitis præditi, ac præstito iuramento, nihil se prorsus occasione huius examinationis ante, vel post accepturum, sub penis ab eodem Concilio constitutis. Quos quidem Synodus nostra biduo saltem ante diem examinationis, de Ecclesia vacantis, atque examinandorum qualitatibus ab Ordinario admoneri mandat, ut maturius de tota re deliberare possint: cauentes tamen sub penis arbitrio Ordinarii infligendis, ne quemquam ex descriptis, à die, quo edictum propositum fuit edocere de examinibus habendis, vel exercere audeant.

De ratione examinandi.

Nec vero uniformis examinandi ratio illis erit præscribenda, sed pro varia Ecclesiarum conditione, prudenti eorum arbitrio relinquenda, cum ad insigniores Ecclesias per graviora certamina clericos ascendere æquum esse videatur.

Illud tamen nostra Synodus obseruandum esse ducit, ut cum plures se obtulerint examinandos, illi, qui prius nomina dederint primi ad examen admittantur, aut si ita expediat, omnes simul coram examinadoribus conuocentur, ut de unoquoque coram examinadoribus periculum fiat, ac si ex re magis videatur, liceat singulis examinadoribus aliquid interrogare, ea semper ratione seruata, ut inter examinandos, quanta fieri poterit æqualitas obseruetur, & super eadem re, & per eandem interrogationes singuli examinentur, & omnis collusio, siue instructio præcedens amoueatur sub periurij periculo.

Quod quidem & in patronatu laicorum, ubi plures sunt presentati, erit retinendum, nam & concursus fieri inter ipsos presentati tantum, & ex pluribus presentatis digniorem eligere oportebit: at si unus tantum fuerit legitime presentatus, illum quoque subiici examini necesse erit, sed non per concursum.

De votis examinandorum.

Peracto examine licebit examinadoribus aliquam inter se de illorum conditionibus, & peritiis, seu imperitiis in examine cognita, in morem colloquij tractare: certum tamen illorum iudicium, constansque determinatio non à verbis palam prolatis, sed à secreta suffragiorum per albas fabas, & nigras decisione pendebit: ita tamen, ut nec etiam priuatas illas sermocinationes cuiquam sub pœna arbitrio Ordinarii infligenda liceat propalare.

Suffragiis delectis, si plures approbati fuerint, in patronatu quidem Ecclesiastico ad patronum spectabit gratificatio, si institutio ad ipsum Episcopum, non autem ad inferiorem spectet. In aliis vero eliger Episcopus digniorem ex renunciatis, nec à reiectione examinadoris licebit appellare, sed bene à mala electione Episcopi, verum appellatio interim non suspendet executionem.

De collatione beneficiorum, & institutione.

His absolutis collatio Ecclesie, & institutio erit facienda ab eo, ad quem spectat: & si fuerit benefi-

cium, iuris patronatus Ecclesiastici, quod vacauerit in mense reservato, institutio spectabit ad Papam, facta ei attestazione examinationis per concursum, & dignioris ab Episcopo electi.

CAP. III.

De forma seruanda in prouisione beneficiorum simplicium.

SUMMARIA.

Agendum de forma seruanda in prouisione beneficiorum simplicium. n. 1.

In prouisione beneficiorum simplicium spectantium ad liberam collationem Ordinarij, etiam inferiorum Episcopo nulla specialis forma à iure præscripta reperitur. n. 2. nec in collationibus beneficiorum requiritur citatio, aut vocatio etiam per edictum. n. 3. Nec de iure requiritur concursus, sed sufficit, ut is, cui prouidetur, sit idoneus.

In beneficiis simplicib. presentatis, seu electi vel nominati à quibusvis Ecclesiasticis personis, non debent institui, neque confirmari, nec admitti etiam præteriti cuiusvis privilegij, vel consuetudinis, nisi prius fuerint ab Ordinario examinati, & idonei reperi, n. 5. Et si institutio ad inferiores Episcopo pertineat, nempe ex fundatione ante Concilium aut immemoriali, que non tolluntur per Concilium, presentati debent prius ab Episcopo examinari, & approbari, alias institutio erit nulla. n. 6. & in presentatis patronis laicis. n. 7. & 8.

Vbi institutio ad Episcopum pertinet in presentatis à patronis laicis, quos Episcopus, si velit, potest examinare, non requiritur examen necessario ex Concilio, c. 13. l. 7. Quod solum loquitur in presentatis à personis Ecclesiasticis, ac videtur etiam procedere in iure patronatus mixto. n. 9. In quibus datur forma, ex quo, cum examen procedere debeat, datur consequenter ordo, qui inducit formam, qua non seruata, actus est nullus. numero. 10. & seq. ubi ponitur decisio Rotæ, quamvis aliis in terminis statuti Romæ, statuentis, quod ante executionem sententiæ fiat certum monitorium, & sic dantis ordinem, sit resolutum executionem aliter factam, non esse nullam. n. 12. quod impugnatur. n. 14.

Improbatur quod ait Flaminius Parisius decreta Concilij omnia habere decretum irritans, ex constitutione Pij IV. super eius confirmatione. n. 13.

Cum dicta examinatio & approbatio requiratur pro forma, non poterit omitti, quantumuis presentatus sit notorie idoneus.

Videtur iam cessare decisio Caputæ. 367. p. 2. Episcopum non posse examini denno subicere pro beneficio simplici presentatum à clericis, quem iam examinauerat, quando illum promouit ad sacros ordines. n. 16. & nu. 17. adducitur quedam declaratio S. Congregat. que tamen decisio posset hodie procedere in presentatis à patronis laicis, quando institutio ad Episcopum pertinet. Et etiam in presentatis ab Ecclesiasticis quoad literaturam. n. 18.

Supradicta doctrina confirmatur, & declaratur ex declarationibus S. Congregationis positis. numero decimonono.

Actum

- 1 Actum est de forma seruanda in prouisione parochialium, & beneficiorum curatorum, nunc agendum erit de forma seruanda in prouisione beneficiorum simplicium.
- 2 De quo dico primo, quod in prouisione beneficiorum simplicium spectantium ad liberam collationem Ordinariorum etiam inferiorum Episcopo nulla specialis forma à iure præscripta reperitur.
- 3 Nec in collationibus beneficiorum requiritur citatio, aut vocatio etiam per edictum, glossa in c. fin. de electi. in 6. verb. obseruari. Franch. in c. constitutus. 2. nu. 12 de appellationib. Prob. ad Monach. in c. licet Episc. de præben. in 6. n. 2. Sarnen. in reg. de infirmis. q. 18. ad si. Flores q. 3. a. n. 54. & Rota dec. 309. n. 2. p. 1. diuer.
- 4 Nec de iure in eorum collatione requiritur concursus, sed sufficit ut is, cui prouidetur, sit idoneus, iuxta glossam in cap. monasterium. 16. q. ultim. & in cap. tertio de iure patron. verb. qui maioribus. vbi Abbas numero 11. Decius consil. 12. numero 2. cum aliis. Ita in Calagurritana reductionis motus proprii, 29. Martij 1591. coram D. Seraphino, vbi quod ita sapissime Rota resoluit, ut per Caputaquen. decif. 69. libro 1 in manuscrip. & Crescen. 12. de concep. præben. & post hæc tradit Gonçal. ad reg. mensum. gl. 6. a. n. 242.
- 5 Dico secundo, quod in beneficiis simplicibus præsentati, seu electi, vel nominati a quibusvis Ecclesiasticis personis etiam Apostolicæ Sedis Nuntiis non debent institui, neque confirmari, nec admitti, etiam prætextu cuiusvis priuilegij, vel consuetudinis etiam immemoralis, nisi prius fuerint ab Ordinariis examinati, & idonei reperti. Nec appellationis remedio vllus se tueri potest, quo minus examen subire teneatur, ut in S. Concil. Trid. sess. 7. de reformat. cap. 13. quod tamen male seruatur in hoc Episcopatu Abulen. Et si institutio ad inferiores Episcopo pertineat, (nempe, ex fundatione ante Concilium, aut immemoriali, quæ non tolluntur per Concilium session. 14. de reformation. cap. 12. quod solum loquitur de iuribus patronatus de nouo erigendis, ut censuit S. Congregatio, nec per caput sequens, quod solum tollit priuilegium, non autem fundationem, nec immemorabilem, vel eadem Sacra Congregatio censuit) præsentati debent prius ab Episcopo examinari, & approbari, aliàs institutio ab inferioribus facta erit nulla, ut in eodem Concilio sess. 25. de reformat. cap. nono, vers. ad hæc. de quo supra cap. præceden. n. 243.
- 7 Quod vltimum videtur quod procedere etiam in præsentatis à patronis laicis, cum Concilium dicto vers. ad hæc generaliter & indistincte loquatur. Nisi dicas, Concilium ibi ex illis verbis, iuxta alias statuta ab hac sancta Synodo, referre se quoad beneficia patronata simplicia ad dictum cap. 13. & quoad curata ad c. 18. sess. 24. ut dictum est c. præced. num. 244. ac id eo quoad beneficia simplicia, intelligendum esse, iuxta terminos dicti cap. 13. Sed potest responderi, illam relationem fieri quoad formam & modum examinationis. (At ubi institutio ad Episcopum pertinet in præsentatis à patronis laicis, quos Episcopus, si velit, potest examinare, ex dicto vers. ad hæc. non requiritur examen necessarium, ex d. cap. 13. quod solum loquitur in præsentatis, seu electis, vel nominatis à personis Ecclesiasticis. Ac videtur etiam procedere in iure patronatus mixto, ad dicta c. præced. a. nu. 278.) in quibus datur forma, ex quo, cum examen præcedere debeat, datur consequenter ordo, qui inducit formam, qua non seruata, actus est nullus, Felinus

in cap. cum dilecta. de rescrip. nu. 6. vers. sextum signum Brun. in tract. de forma. tit. quatenus censetur datum aliquid pro forma. Cacheran. decisio. Pedemontana. 65. num. 14. cum Neuiz. cons. 87. num. 13. Mandos. reg. 24. q. 3. n. 9. & fuit dictum in Tolertana professionis 27. Februarij 1595. coram D. Pamphilio supra adducta præcedenti cap. dub. 21. num. 330. & ita tenuit Rota in vna Calagurrit. beneficij de Archua, 7. Maij 1584. coram Sanctissimo, ut in decisione sequenti. Tenuerunt Domini, receptionem non suffragari Ioanni ex declaratione S. Congregationis. Non obstat, quod decretum S. Concilij Tridentini non annullat, quia imò annullat, ex quo cum examen præcedere debeat, c. 13. sess. 7. datur consequenter, quoniam ordo inducit formam, qua non seruata actus est nullus ex Bruno, qui reliques cumulat de forma, tit. quatenus censetur datum aliquid de forma, fol. 4. concl. 15. Non obstat, quod hæc forma sit ad effectum, qui hic adest, ex quo hodie Urbina potest examinari, quia cum receptio huiusmodi, presertim facta à beneficio constituto in extremis, non esset bona, interim alteri fuit ius quesitum per Ordinarij prouisionem, duobus enim indigebat Ioannes, receptione, & examine, vnum ergo sine alio sibi suffragari non potuit. I. si hæredi plures. de condit. instit. Non obstat, quod per ipsum non steterit, quia imò nunquam se obtulit examinandum, sed prætendebat, non esse necessarium examen, & quando Vicarius mandauit Petrum, & Martinum examinari, appellauit ipse ab hoc decreto, non autem obtulit se examinari.

Quamuis alias in terna Romana Vincæ, 5. Maij, 1589. coram D. Orano fuerit resolutum, quod licet per statum Roma statuatur, quod ante executionem sententia fiat certum monitorium, tamen executio aliter facta non est nulla, cum non procedat ulterius annullando actum in contrarium factum. Dd. in l. non dubium. C. de legib. non obstante decreto irritante, positio in confirmatione statutorum Romæ, nam illud non alterat naturam statutorum, sed operatur, quod non possint per inferiores reuocari, seu interpretari. c. dilecto. de præben. & positum in principio, & confirmatione, sine in fine, solum habet locum in illis statutis, quæ de iure communi sunt talia, vel ex quorum tenore talis expressio colligatur, quod inducat nullitatem. Abbas, Felin. & Ripa in c. cum accessissent. de constitut. Brunnus de forma statutorum, fol. 36. Ita ibi.

Ex quo obiter infertur, quod falsum videri, quod tradit El. Paris. de confidentia. q. 38. nu. 26. de resignatione beneficiorum, lib. 4. q. 9. nu. 28. quem post hæc sequitur Gonzalez ad regul. mensum. gloss. 15. numer. 37. decreta Concilij omnia habere decretum irritans, ex constitutione Pij IV. super eius confirmatione, dicens, ita omnes tenere, & fuisse resolutum in Rota, in vna Seguntina vnionis coram D. Blancheto, 1. Iulij 1592. maxime, quod decretum irritans in d. confirmatione Concilij positum, videtur referri ad interpretationes, & statuta super ipsius decretis facta, quæ ibi inhibentur.

Sed cum in terminis dicti statuti Romæ detur ordo, ex quo monitorium præcedere debet executionem sententiæ, qui inducit formam, iuxta dicta, verius videtur executionem aliter factam esse nullam, etiam si statutum non procedat ulterius annullando.

Vnde cum dict. examinatio, & approbatio, de qua numero 5 & 6. requiratur pro forma, non poterit omitti, quantumuis præsentatus sit notorie idoneus, iuxta dicta supra 6. par. c. 2. à numero 275. & cap. præced. num. 102. & facit declaratio 8 infra adducta nu. 19.

- Et videtur iam cessare decisio Caputaquen. 367. par. 2. ubi fuit resolutum, Episcopum non posse examini denuo subiicere pro beneficio simplici presentatum à clericis, quem iam examinauerat, quando illum promouit ad sacros ordines, sed teneri illum instituere absque nouo examine, ex c. accepimus. de arate
- 17 & qual. Ex t. quo aliàs S. Congregatio de anno 1573. respondit Patauino, & Hispalen. quod Episcopus non potest examinare promotos à suo prædecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenerit, quod si ipsemet Episcopus aliquos minus idoneos ordinauerit, eos suspendere debet. De quo vide Nauarrum conf. 8. de priuilegiis. González gl. 4. a. n. 85.
- 18 Quæ tamen decisio f. Caputaquen. posset hodie procedere in presentatis à patronis laicis, quando institutio ad Episcopum pertinet, cum in eis non requiratur tunc examen pro forma, ut dixi, & etiam in presentatis ab Ecclesiasticis, quoad literaturam, luxta declarationes S. Congregationis Concilij adductas 6. p. c. 2. num. 234. ubi etiam examen erat pro forma
- 19 Et supradicta doctrina confirmatur, & declaratur ex seqq. declarationibus S. Congregationis super dictum cap. 13. & dist. cap. 9. Prima, an approbatio facienda ab Episcopo, etiam si institutio pertineat ad inferiores iuxta formam cap. 4. sess. 25. & cap. 13. sess. 7. debeat fieri etiam in beneficiis, quorum institutio pertineat ad Episcopos, aut monachos. Congregatio censuit, etiam in istis beneficiis debere fieri. Secunda. Adeo verum est, quod in beneficiis iuris patronatus examen ab Episcopo fieri debet, quod procedit, etiam si inferiores institutores haberent iuris dictionem ordinariam in clericos ad dicta beneficia presentatos, & comprehenduntur Abbates, Commendatarii, & quicunque inferiores qualibet exemptione muniti etiam si ordinariam iurisdictionem haberent in locis beneficiorum, & ordinarij institutorum sint, ut in eos omnem iurisdictionem habeant, aliàs irritam esse institutionem. Tertia. In beneficiis simplicibus, quæ non sunt de iure patronatus, sed sunt ad collationem inferiorum, examen Episcopi non est necessarium. Quarta. Congregatio censuit, dictam approbationem non requiri in beneficiis simplicibus, quorum collatio libere pertinet ad inferiores. Quinta. Super dict. capitulo 13. non comprehenditur in hoc decreto Ecclesia collegiata, cuius canonicatum collatio libere spectat ad Capitulum. Sexta, ibi: Non instituatur, nec confirmetur. Congregatio censuit, hoc non procedere in Ecclesiis electiuis. Septima. Qui admittuntur in Ecclesiis patrimonialibus, siue receptiuis, tam numeratis, quam non numeratis, ad beneficia seruitoria non possunt admitti, nisi prauo examine, & approbatione Episcopi, iuxta hoc decretum. Concordat alia declaratio Calagurritana adducta c. præced. numero 183. Octaua. In illis Ecclesiis, in quibus occurrente vacatione canonicatus ad illum presentare debeat, & ab inferiori institui antiquior portionarius, ad portionem antiquior beneficiatus, ad beneficium antiquior expectans, censuit Congregatio, non sufficere aliquem examinatum, & approbatum fuisse ab Episcopo, quando admissus fuit ad expectandum, iuxta dispositionem huius decreti, sed necessarium esse in quolibet ascensu nouum examen. Ita etiam fuit resolutum iuxta hanc resolutionem per Rotam in causa Calagurritana beneficij de Hornillos, 12. Oct. 1587. coram D. Pamphilio. Et in alia Calagurritana ascendendi, 28. Iun. 1599. coram D. Seraphino, ut per González gl. 34. n. 74. Nona. Si institutio legitime pertinet ad inferiorem, ita ut non dependeat ab aliquo iure patro-

natus, quod per Concilium sublatum est, c. 9. sess. 25. præsentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinationis dumtaxat, non actenta, quacunque consuetudine immemoriali contraria, prout hic (ancitum est. Decima. Compostellana. Illustriss. & Reuerendissime D. quidam Archidiaconi, & forsam alij Dignitates obtinentes præstant in eorum districtibus posse instituere ad presentationem patronorum, tam clericorum, quam laicorum, allegantes immemorialia, & quia hoc videtur contra Concil. sess. 14. c. 13. ubi disponitur, ut non liceat patrono cuiusvis priuilegy prætextu, aliquem ad beneficia iuris patronatus, nisi Episcopo loci ordinario presentare cum decreto irritante, & a nullatino, ideo queritur primo, an huiusmodi institutiones factæ ab Archidiaconis & aliis minoribus sustineantur vigore immemorialis, attento, quod cum Concilium tollat priuilegium, multo magis videtur tollere immemoriam, quæ inducit solum priuilegium præscriptum. Congr. Concilij respondit institutiones Archidiaconis, & aliis inferioribus ex immemoriali, competentes non esse per Concilium sublatis. Secundo queritur, verum in casibus in quibus dicti Archidiaconi possunt instituere, possint id facere, non examinatis prius presentatis per Ordinarium, nam in hoc videtur prouiso expressa Concilij, sess. 7. c. 13. ubi disponitur, ut presentati ad quauis beneficia Ecclesiastica, à quibusvis Ecclesiasticis personis, etiam sedis Apostolica Nuntiis, non instituantur, nisi fuerint à locorum Ordinariis examinati, & idonei reperti cum derogatione cuiuscunque priuilegy, & immemorialis. Et idem statuitur in Concil. sess. 25. capitulo 9. ver. ad hæc liceat. & Congregatio tam resolut hoc seruandum esse in quibusvis beneficiis, & in Ecclesiis patrimonialibus, ita ut quatenus concernant curam animarum, seruetur etiam forma, capitulo 18. sess. 24. ut in copia, quæ datur. Congregatio Concilij respondit, Si de simplicibus beneficiis agatur, presentatos absque prauo examine Episcopi institui non posse, iuxta c. 13. sess. 7. si autem de parochialibus, seruandam esse formam capitis 18. sess. 24. Tercio, Posito, quod supradicta facere possint, an interim quod probant immemoriam R. Archiep. possint & debeat exercere iurisdictionem circa præmissa. Quod videtur, quia cum Reuerendissimus D. Archiepiscopus habeat fundatam suam intentionem de iure, nec inferiores ostendant priuilegium per se sufficiens, vel quod saltem præter legum præscriptionem titulum, sed allegent solum immemoriam, donec probetur dicta immemorialis, non impeditur iurisdictioni ordinarij, ut est tex. in capitulo cum personæ. §. fin. de priuileg. in 6. Congregatio Concilij respondit, non videri Archidiaconos spoliandos sua quasi possessione, donec probent immemoriam, quatenus institutiones dependant à patronatibus validis, qui non sint de reuocatis per Concilium, potest tamen ordinarius compellere patronos, ut titulum patronatus ostendant, quo valido reperto, ad examen presentatum admittat, ut postea, si fuerit approbatus, Archidiaconis pro recipienda ab eis institutione presentetur. Vndecima. Regien. præpositura S. Chirini sub Leone, & Clemente Papis fuit erecta in collegiatam cum duodecim canonicis instituta, tam ex introitibus dictæ præposituræ, quam etiam aliarum Ecclesiarum, et à Rom. Pontif. unitarum, quæ ad liberam ordinarij spectabant collationem: prædicta vero præpositura erat iuris patronatus Domicellorum oppidi, in qua erectione fuit per eosdem Papas concessum ius patronatus dictorum canonicorum, maiori numero dictorum Domicellorum, & institutio canonicorum ipsimet canonicis nullo requisito, nec interueniente ordinarij consensu. Modo ad questionem de iure patronatus huius Ecclesiæ collegiata, an institutio

institutio canonicorum, qui presentantur à patronis, pertinent ad canonicos ipsos, ut pretendunt, ex privilegio, an ad ordinarium, cum ex cap. 9. l. 25 huiusmodi privilegia sint abrogata, & ex cap. 13. l. 14. ad ordinariū spectet, cessante omni privilegio: quoniam ius patronatus hoc non est de illis, quæ reuocata sunt, d. c. 9. & fuit concessum ex lege expressa, ut institutio fieret ab ipsis canonicis. Congregatio censuit, hoc ius constitutionis non esse à Concilio sublatum, sed saluum adhuc manere, ex cap. 13. l. 6 & dict. c. 9. Si tamen de simplicibus beneficiis agatur, presentatos non posse institui à canonicis, priusquam fuerint ab Episcopo examinati, & idonei reperi, ut decretum est d. c. 13. & d. cap. 9. Si vero de parochialibus Ecclesiis agatur, seruandam esse formam examinationis, quæ prescribitur l. 24. capit. 18. Duodecima. Congregatio Concilii censuit, presentationem Episcopo faciendam esse quoad effectum examinationis duntaxat, nec opus esse ut edicta proponantur ab Episcopo de viribus iuris patronatus, & c. Deinde, si controversia fuerit circa illud, dilucidato, & approbato iure patronatus, Episcopus debet remittere ad inferiorem pro institutione, sed si presentatus fuerit illegitimus, inferior cognoscat de validitate, & invaliditate dispensationis, etiamsi esset presentatus ad beneficium curatum, ex cap. 18. l. 24. Decimatercia. Episcopus cum examinatis non agit, nisi de vita, moribus, & doctrina, & etate. Decimaquarta. Congregatio censuit, Episcopum debere admittere examen eius, qui est presentatus à patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio controuertitur coram eodem Episcopo, facta tamen per Episcopum protestatione de iuribus suis, & sine eorum præiudicio, vel committere alteri Episcopo viciniori. Decimaquinta. Congregatio censuit, cognitionem validitatis & invaliditatis iuris patronatus controuersi ad Episcopum duntaxat, non ad inferiores, quibus habent institui pertinere, secus vero, si huiusmodi inferiores ordinariā, & in loco habuerint iurisdictionem. Decimafexta. Congregatio censuit pertinere edictorum, siue citationum ad vocandos oppositores relaxationem, quæ fieri debeat in presentationibus patronorum, edicta ponere ante institutionem iuris patronatus, ad eos, ad quos ante Concilium spectabat, cum de his nihil per Concilium fuisset dispositum. Decimaseptima. Super dictum caput 9. ibi: Irrita sit & inanis: non sufficit, quod presentatus fuerit alias examinatus, & approbatus ab alio ordinario, ad beneficium curatum.

CAP. IV.

De forma edicti, seu vocationis in institutione facta.

SUMMARIÆ:

In institutione presentati seruanda est forma cap. fin. de elect. in 6. Vnde institutio facta non proposito edicto est nulla, nam illud cap. etiam in institutione procedit, num. 1. & procedit etiam in canonicatibus, & præbendis, absque simplicibus beneficiis, numer. 2. & num. 3. ponitur decisio Rota, & numero 4. allegantur alie decisiones, & numero 5. & 6. adducuntur resolutiones Rota.

In edicto debet assignari terminus competens & peremptorius. n. 7.

2. Tom.

Non sufficit citatio generalis per edictum, quando sunt alij patroni certi, sed debent specialiter & nominatim citari, aliter institutio est nulla. n. 8. & 9. ubi ponuntur resolutiones Rota.

Prædicta resolutio non procedit, ubi esset consuetudo in contrarium. n. 10. & seq. ubi ponitur resolutio Rota. Et cum non sit contrarius, sed contra communem opinionem, sufficeret decennalis iuris. & in his partibus non est in usu specialiter citare alios patronos, licet sint certi, sed solum sit citatio generalis per edictum. numero 13.

Quamuis Doctores dicant, post terminum edicti non esse quem admittendum, seu audiendum etiam re integrā, id est, institutione non sequuta, tamen contrarium seruatur, nam ante institutionem semper admittuntur qui presentantur ab aliis patronis, seu pretendunt habere ius, numero 14. quod non videtur contra ius, ex quo in edictis non dicitur, quod post terminum illius non admittentur, sed proceduntur in causa. numero 15.

An quando institutio est facta in contradictorio iudicio, seu sententia lata super ea faciendā, causa sit appellabilis. Resoluitur institutionem presentati factam pendente appellatione per alteram interpositā à sententia ordinarij, & possessionem subsequētam, & etiam possessionem à presentato instituto captam, pendente appellatione iudiciali interpositā ab institutione facta in sententia, esse attentatā, à numero 16. & adducuntur variae resolutiones & decisiones Rota, & numero 20. respondetur doctrina Lambertini, quod loquitur quando institutio fuit facta extraiudicialiter & sine contradictore, & c. & numero 26. improbantur Zuallus & Azuēdo contrarium tenentes.

Non est curandū de stylo contrario, seu consuetudine, quæ in aliquibus Episcopalibus seruatur, nam non est toleratus, sed admissus, sed per superiores reuocantur rariquam attentata. nu. 27. sicut etiam non est curandū de stylo tribunalis iudicis metropolitani, Salmantice residentis, qui semper dat executoriā suā sententiā, quando est confirmatoria primæ ordinarij. numero 28.

Si illa consuetudo exequendi sententiā, & mittendi in possessionem capellaniam, seu beneficij, cum, in cuius fauorem lata est, reuera statet, & de ea constaret, cessarent attentata. numer. 29. & idem esset si ante statuto, seu constitutione Synodali id statueret, seu prohibente appellationem respectu effectus suspensiu. numero 30. ubi ponitur decisio Rota, & declaratur numero seq.

Prædicta resolutio procedit etiam quando plures sunt presentati ab vno patrono, vel equali patronorum suffragio, nam cum tunc Episcopus teneatur digniorem instituere, dignior prætermisus poterit ab eo appellare. numero 32. quamuis contrarium teneant aliqui. numero 33. Et quamuis à gratificatione Episcopi, quando sunt æque digni, non detur appellatio, numero 34.

Præterea in institutione presentati seruanda est forma cap. fin. de elect. in 6. Vnde institutio facta non proposito edicto, iuxta d. c. fin. est nulla, nam illud etiam in institutione procedit, ut post glossam ibi notant Ioan. And. Dominic. Fran. & alij, Lapis allegatione 8. numer. 4. & ibi Mandos. litera V. dicens communem, & ita seruari, Rochus de iure patron. verb. honorificum. quæst. 2. num. 5. & quæst. 38. numer. 69.

S 2